

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. listopadu 2007 William Prym GmbH & Co. KG a Prym Consumer GmbH proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 12. září 2007 ve věci T-30/05, William Prym GmbH & Co. KG a Prym Consumer GmbH & Co. KG v. Komise Evropských společností

(Věc C-534/07 P)

(2008/C 37/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: William Prym GmbH & Co. KG a Prym Consumer GmbH (zástupci: H.-J. Niemeyer a Ch. Herrmann, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společností

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

1. zrušit rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 12. září 2007 ve věci T-30/05 v rozsahu, v němž tento rozsudek postihuje navrhovatelky;
2. zrušit rozhodnutí Komise K(2004) 4221 konečné ze dne 26. října 2004 (věc COMP/F-1/38.338-PO/Jehly), pokud se týká navrhovatelek;
podpůrně zrušit nebo snížit pokutu uloženou navrhovatelkám v článku 2 tohoto rozhodnutí;
3. podpůrně k návrhovému žádání 2 vrátit věc zpět Soudu k rozhodnutí;
4. uložit žalované v původním řízení náhradu nákladů celého řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- Soud údajně nebere v potaz, že rozdělením původně jednotného řízení „galanterní zboží“ na (dílcí) řízení „galanterní zboží: jehly“ a galanterní zboží: přezky bez udání důvodů tohoto rozdělení porušuje právo na obhajobu navrhovatelek, zejména právo být vyslechnut.
- Tím, že Soud odmítá přezkoumat, zda rozdělení řízení „galanterní zboží“ z důvodu existence jednotného a trvajícího protiprávního jednání bylo protiprávní, údajně porušuje zákaz odepření spravedlnosti a základní právo na účinnou právní ochranu.

- Soud údajně neprávem odmítá porušení povinnosti uvést odůvodnění uvedené v článku 253 ES. Údajně neprávem považuje neúplná vyjádření Komise týkající se velikosti výrobního trhu považovaného za relevantní, jakož i ve vztahu ke konkrétním dopadům protiprávního jednání na trh, za právně nevýznamné.
- Soud údajně porušuje pokyny o metodě stanovování pokut. Závažnost protiprávního jednání údajně určuje pouze se zřetelem k abstraktní formě protiprávního jednání a považuje nejnižší základní částku kategorie závažnosti za minimální částku, která nesmí být snížena. Rovněž údajně jakožto polehčující okolnost odmítá zohlednit dobrovolné zastavení protiprávního jednání, čímž porušuje zásady právního státu a rovného zacházení.
- Konečně Soud údajně porušil zásadu proporcionality. Pokyny o metodě stanovování pokut při určení závažnosti protiprávního jednání údajně používá stejně formalisticky a jednostranně k tíži navrhovatelek jako žalovaná v původním řízení. Mimoto údajně neprovádí žádné celkové, pro zásadu proporcionality nutné, zvážení všech rozhodných okolností jednotlivého případu formou kumulativního seřazení, nýbrž proporcionalitu pokuty posuzuje pouze vzhledem k jednotlivým vždy odděleným kritériím.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 3. prosince 2007 – Assitur Srl v. Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

(Věc C-538/07)

(2008/C 37/22)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Assitur Srl

Žalovaná: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

Předběžná otázka

Představuje článek 29 směrnice 92/50/ES⁽¹⁾, který stanoví sedm případů pro vyloučení z účasti v soutěži o veřejné zakázky na služby, „*numerus clausus*“ případů zabraňujících účasti a tudíž brání tomu, aby čl. 10 odst. 1a zákona č. 109/94 (nyní nahrazený článkem 34 posledním odstavcem legislativního nařízení č. 136/06) stanovil zákaz současné účasti podniků, které se nacházejí ve vztahu kontroly, v soutěži o veřejnou zakázku?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, s. 1.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-539/07)

(2008/C 37/23)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Montaguti a A. Nijenhuis, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že nedala k dispozici úřadům, které mají zasáhnout v naléhavém případě, informace týkající se zjištění polohy volajícího v mezích technických možností, a to pro všechna volání na jednotné evropské číslo tísňového volání „112“, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 26 odst. 3 směrnice 2002/22/ES⁽¹⁾;
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2002/22/ES uplynula dne 24. července 2003.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367).

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-540/07)

(2008/C 37/24)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: R. Lyal a A. Aresu, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že zachovává v platnosti nákladnější daňový režim pokud jde o dividendy vyplácené společností usazeným v jiných členských státech a ve státech EHP, než jaký se používá na domácí dividendy, nesplnila povinnosti uložené článkem 56 ES a článkem 40 dohody o Evropském hospodářském prostoru pokud jde o volný pohyb kapitálu mezi členskými státy a mezi smluvními státy dotčené dohody, jakož i povinnosti dle článku 31 téže dohody ve vztahu ke svobodě usazování mezi smluvními státy této dohody;
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropská komise odkazuje na platné italské právní předpisy v této věci a rovněž na ty, které vycházejí ze Smlouvy, které podrobují rozdělování dividend neitalským společností (dividendy na vývoz) daňovému zacházení, které je mnohem méně příznivé než to, které se uplatní na rozdělení dividend italským společností (domácí dividendy).

Evropská komise tvrdí, že tyto právní předpisy, které se však italská vláda chystá změnit, jsou v rozporu se zásadou volného pohybu kapitálu, jelikož mají negativní účinek na zisky a investiční rozhodnutí nerezidentů-akcionářů v italských společnostech, přičemž zároveň italským společností ztěžují získávání kapitálu v zahraničí. Měly by tedy být prohlášeny za jasné porušení článku 56 ES, který zakazuje jakékoliv omezení volného pohybu kapitálu mezi členskými státy, a článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (Dohody o EHP), která podobným způsobem upravuje volný pohyb mezi smluvními státy této dohody.

Krom toho dle tvrzení Evropské komise mohou být takové právní předpisy rovněž v rozporu s právem na usazování dle článku 31 Dohody o EHP, jelikož se použijí i na kontrolní účast nad italskými společnostmi, které jsou vlastněny společnostmi usazenými ve smluvních státech této dohody, účast, na kterou se jejich daňový systém harmonizovaný dle směrnice Společenství 90/435/EHS⁽¹⁾ nepoužije.